

EL PASQUIN

JUNY 2016

Publicació anarko-sindicalista de les companyes y companys de la UVEG.

EL PASQUIN no ha d'estar d'acord obligatòriament amb totes les opinions expressades en aquestes pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual o que denoten un caràcter racista, sexista o xenòfob. Per favor, una vegada llegit aquest numero no l'esborres, contribueix a divulgar-lo.

EDITORIAL

2 de maig de 2016, una data per a recordar.

Era la data esperada amb ansietat i incertesa per quasi tot el personal de la Universitat. Per a una part ha suposat un punt i seguit, per a altres un punt i apart, i per a una altra part un punt i final en la seua relació laboral amb la UV.

Canvis en l'estructura administrativa i docent de la Universitat amb un intercanvi de persones com a conseqüència de l'execució dels diferents processos selectius i processos de provisió pendents des de fa anys en espera d'eixa reestructuració administrativa.

Tot aquest procés va començar amb l'aprovació d'una problemàtica Relació de Llocs de Treball (octubre de 2015), que incloïa la reestructuració administrativa amb agrupacions i fins i tot desaparicions d'unitats, que obligava a la fusió de departaments no estatutaris i de serveis. Aquesta nova RLT dissenya noves estructures internes de dites unitats, per l'aplicació d'un estudi de càrregues de treball que serveix a la Universitat per a justificar aquesta redistribució de places de personal a cost zero i sense increment, amb la conseqüència immediata del desplaçament forçós del personal afectat i de la minoració d'efectius de la categoria d'auxiliar de serveis per poder crear noves places de categories superiors.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

I de sentar-se amb els representants sindicals per a negociar o acordar les conseqüències de tot aquest procés? Ni parlar-ne.

Lluny queden els compromisos de la Universitat de formar el personal per a dur endavant les noves unitats de gestió.

I així passa el temps i entra en escena el professorat, que comença a ser conscient de les conseqüències i la grandària del procés. Uns aprofiten per a trencar definitivament llaços amb els col·legues de sempre i es llancen a consolidar noves aliances més profitoses. Altres no dubten en posar obstacles a tots aquests canvis. També hi hagut responsables que han col·laborat fins i tot fent obres adequant els espais de les noves secretaries de les unitats de gestió.

I pel que fa al personal d'administració, preveient el gran sac de places vacants que quedarien per cobrir després de la presa de possessió dels diversos processos selectius i concursos del grup C, van anar teixint les seues estratègies per poder aconseguir alguna plaça millor, entrant en el joc de la incertesa i la falta d'informació directa per part dels gestors de la Universitat.

I així, Gerència i el Servei de Personal han acceptat l'ajuda "interessada" dels responsables de les unitats per poder cobrir les places mitjançant millores d'ocupació i comissions de serveis; com tots sabem, de manera discrecional, en benefici de l'interès organitzatiu de la pròpia Universitat: formes temporals de provisió de places excessivament arbitrària i no tan temporals.

Tot açò s'ha convertit en un gran mercat de fitxatges durant el passat mes d'abril. I donant la sensació de que cadascú dins de les seues competències ha fet el que ha volgut, ajudant a qui ha pogut i desplaçant a persones amb qui tenia comptes pendants. Això sí amb la més estricta legalitat normativa.

I ha sigut així perquè des de la Gerència d'aquesta Universitat no s'han pres les mesures adequades o no s'han sabut transmetre amb claredat els criteris i els protocols d'actuació.

El resultat final es un gran descontent del personal i una nova situació de provisionalitat de la plantilla.

I no tardarem en descobrir l'aparició de nous i més greus problemes en les unitats afectades tant per la reducció de personal com per la falta d'ajudes per a la formació i per l'escassa implicació de la Universitat en l'adaptació de les persones a les noves destinacions.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

El Somni de Mavi (Càtedres everywhere)

Un dia la Vicerectora de Professorat de la Universitat de València es va despertar amb un "antojo". Volia càtedros. Molts càtedros. Resulta que el Ministre Montoro li havia fet un regal aquest estiu, traient la promoció de titular a càtedro de la taxa de reposició. Els càtedros li eixien debades! (bé, debades no, perquè la promoció a càtedra és la més cara de totes, però ieee, què no es gastarà la Vice pels seus càtedros!) I com quan et donen auriculars debades al tren i els agafes encara que no els necessites perquè són debades, la Vice es va posar tota nerviosa: càtedres... càtedreeeeeees...

Clar que Montoro, com el dimoni a les rondalles d'Enric Valor, havia amagat un parany en eixe regal. "Mavi", li va dir Cristóbal, probablement en una visió, "podràs tindre totes les càtedres que vulgues, i no gastaràs taxa. Però amb una condició: per cada càtedra que et done, hauràs de traure una nova titularitat" I clar, eixes titularitats SÍ consumien taxa! Però ja era tard: Mavi veia ja a la seua imaginació una Universitat daurada, una segona Acadèmia ateniense plena de càtedros, plena de gent d'eixa el vot de la qual conta de veritat a les eleccions a Rector. Com resistir-s'hi!?

Així que Mavi havia d'aconseguir el màxim de titularitats per així aconseguir les seues càtedres adorades. Com? Fàcil: tots aquells acreditats a titular, que promocionen a titular. Però...compte! Perquè hi ha molta gent acreditada a titular: ajudants doctors, contractats doctors interins, contractats doctors no interins... tots eixos col·lectius, com les ètnies de l'antiga Iugoslàvia abans des anys 90, mantenien una convivència prou correcta basada en dos principis assimilables a les Lleis de la Robòtica d'Isaac Asimov. Primera Llei: estabilització (la prioritat és que promocionen els interins, que estan en situació més precària). La Primera Llei no ha d'entrar en conflicte amb la Segona Llei: ordenació (eixa promoció ha de ser a contractat doctor no interí, no a titular, ja que si un interí passa a titular pel fet d'eixir de la interinitat podria crear un greuge comparatiu en passar per davant d'un no interí, que no promociona precisament per donar preferència a l'estabilització dels seus companys més precaris).

Si Mavi volia el màxim de titulars, havia de trencar la Segona Llei. I ho va fer. I ho va fer MOLT BÉ.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Primer va reunir-se amb els interins que tenien la promoció bloquejada per haver intentat lluitar contra Montoro als tribunals, en un recurs inacabable i amb nul·les possibilitats de victòria. | els va dir qual fada madrina: “Pobrets meus...esteu acreditats? Heu patit tant que des de la meua gràcia infinita vos concediré la promoció directa a titular!”

Clar, això només als interins del recurs. Que els ho van contar als interins acreditats que no havien presentat recurs. Que també van voler promocionar directament a titular, botant-se la Segona Llei. | Mavi, ieeee, també els ho va concedir! Més titularitats! Més càtedres! | els contractats doctors no interins? Xe, que els interins ens passen per davant! Es van constituir en Plataforma...

...i així, de la mateixa manera que l'antiga Iugoslàvia es va atomitzar en un fum de xicotets països que lluitaven a mort entre ells, el PDI de la Universitat de València es va atomitzar en Plataformes, Contraplataformes, Subplataformes i Recontraplataformes. Divide et impera, que va dir Juli Cèsar. Divideix i venceràs.

I vaja si va vèncer. Els sindicats, alguns com sempre amb el que diguera la institució, altres amb infiltrats d'una o altra Plataforma rebentant les assemblees, no van saber o no van poder plantar cara a l'ànsia de càtedres de Mavi. | la negociació, llarga, espessa, pesadíssima, va acabar amb una normativa de promoció que no acontentava ningú (excepte tal volta aquells que promocionaven a càtedra, tot i que eixos sempre en volen més!) i que llançava per terra ambdues Lleis (ni estabilitzava tots els que podia estabilitzar, ni respectava la promoció ordenada)

Però! Tenim 25 nous càtedros a la Universitat de València! Canteu, ballem, gaudiu! Què importa si continueu d'interins, i no podeu demanar projectes ni sexennis? Què importa si porteu mil anys de contractat doctor i ja esteu acreditats, però no vos deixen promocionar i companys més nous vos passen per davant i agafen POD primer? Tenim més CÀTEDRES!!

Espera, espera. Si els titulars i els contractats doctor estigueren equiparats, tot açò NO SERIA CAP PROBLEMA. No hi hauria cap greuge comparatiu, ni cap presa per promocionar.

Però es veu que quan Montoro li s'apareix a la Vicerectora en una visió, d'equiparació entre laborals i funcionaris no li parla. Ells només parlen de... ho endevineu? Exacte. De càtedres.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Històries de la C@sa Nostra

Escenes Quotidianes - 2 de maig de 2016-

Situació 1: (En un departament on hi ha hagut un canvi radical, a les 8.00 hores)

- Bé, doncs ja estem ací. Obris, tu, la porta?
- Jo? Jo sóc nova. No tens la clau?
- Ah, doncs no, jo també sóc nova.
- Doncs, prenem-nos un cafè i preguntem baix.

(A consergeria)

- Hola, si us plau la clau del despatx X
 - No, aquesta clau sempre l'han tinguda els usuaris i no ens l'han tornada
 - Pepe, truca al manyàà!
- (Redoblament de bateria)

Situació 2: (Fusió de departaments)

- Hola, sóc el nou auxiliar de serveis, Quina és la meua taula?
 - Ah, sí. Què tal? Doncs mira, és aquesta d'ací. Dilluns, dimecres i divendres ets ací de 8 a 12 i a partir de les 12 te'n vas a l'altra secretaria que està quatre plantes més avall. Els dimarts i dijous, el mateix però a l'inrevés de 8 a 12 h i a partir de les 12 tornes ací
 - Ah, però les secretaries no passen de ser-ne dues a ser-ne una, ubicada al mateix espai?
- (Rialles generalitzades)
(Redoblament de bateria)

Situació 3: (Plaça de cap amb gestió econòmica, temps complet)

- Hola sóc la nova cap.
 - Hola, benvinguda. Entrem en el SICUV i et comente?
 - En el "Sique"?
- (Redoblament de bateria)

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Forats Negres

La Institució faria bé de plantejar-se algunes coses a propòsit dels llocs maleïts que hi ha a la universitat, aquells forats negres als quals ningú vol anar i dels quals la gent ix en desbandada a la menor oportunitat. Creiem que, com a mínim la UVEG hauria de qüestionar-se què està passant i quins són els motius per què el seu funcionariat tinga veritable aversió a segons quins llocs d'aquesta universitat.

Endivina quin d'aquests funcionaris ha aconseguit "fugir" d'eixe lloc que estas pensant i quin ho té com a nou destí.

Imparables cap a l'Excel·lència

RESOLUCIÓ de 19 d'abril de 2016, de la Universitat de València, per la qual es fa l'oferta pública d'1 plaça d'investigador/a no doctor/a d'este organisme amb contracte laboral temporal. Projecte: «Creació de la càtedra excel·lència i desenvolupament en empenedoria: D'estudiant a empresari - CATEDRA, CPI-16-083». [2016/2752] (DOCV núm. 7770 de 2016.04.28) Ref. Base de dades 002863/2016 Anàlisi documental.

Aquesta és una notable iniciativa que cal 'valoritzar'. Tot i la pujada de les taxes universitàries, de la precarització laboral que pateixen amplis col·lectius del nostre PDI i de la necessària degradació del treball docent administrat en dosis superiors als vint-i-dos crèdits, la nostra universitat

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

pública continua realitzant grans esforços perquè prosseguim pel camí de l'excel·lència acadèmica, empresarial i laboral.

Ens agradaria, per contribuir a la consolidació d'aquest esforç emprenedor, realitzar alguns suggeriments:

- El primer de maig podria ser una data adequada per a les pròximes convocatòries d'aquestes places.

- També seria convenient que en aquestes convocatòries s'esmenara el petit lapsus masclista empresarial del lema actual i es tornara a la correcció lingüística que, en qüestions de gènere i sostenibilitat, tant acostuma a cuidar la nostra institució pública. El nou lema podria ser: 'D'estudiant a empresari/empresària'.

Per cert, no busqueu més informació per presentar-vos perquè ja ha estat seleccionat el projecte guanyador. Se li ha atorgat el premi al projecte del primer simulador de llocs de treball. Molt prometedor en aquests moments en què l'atur torna a créixer. El simulador té l'avantatge addicional de crear llocs de treball sense necessitat presencial del/de la treballador/a. Tot un avanç per a l'estalvi en transport i sostenibilitat ambiental.

Carrera Professional. A la vint-i-quatrena anirà la vençuda?

El passat 11 de maig, el Butlletí Oficial de les Corts Valencianes publicava el següent: Els grups parlamentaris del Partit Popular, Partit Socialista, Compromís, Ciutadans i Podem van presentar una esmena transaccional que va ser aprovada com a proposició no de llei, mitjançant la qual les Corts Valencianes insten el Consell a:

Reconèixer el dret a la carrera professional al personal d'administració i serveis de les universitats públiques valencianes, en igualtat amb el personal de la Generalitat Valenciana.

Agilitzar la modificació del Decret 186/2014, de la Generalitat Valenciana, que reconeix el dret a la carrera professional al personal d'administració i serveis de les universitats públiques valencianes.

Establir les mesures oportunes per al pagament del complement de la carrera professional per al personal d'administració i serveis de les universitats públiques valencianes de manera progressiva a partir de 2017.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Tractar aquestes mesures en la Mesa Sectorial d'Universitats pendent de creació amb la resta d'agents implicats.

I bé, Això què vol dir? Doncs, en la nostra opinió, res més que una declaració de bones intencions. El veritable problema, com sempre que parlem del PAS de la UVEG, són els diners, ni més ni menys. La Generalitat no té cap problema perquè cobrem la CP sempre que pague la UVEG i aquesta no té cap problema en pagar-nos-la sempre que els fons els aporte la Generalitat i entre els uns i els altres, la casa per agranar. Per a més INRI l'assumpte es tractarà en la Mesa Sectorial d'Universitats, òrgan que ni tan sols està creat. En fi, que els despropòsits segueixen i el temps va passant sense que s'entreeja cap solució al conflicte. Mentrestant, els companys i les companyes de la Generalitat cobraran el 100% de la seua Carrera Professional l'any que ve.

Beques de Mobilitat

Un company ha posat una queixa sobre el mètode de "Resolució d'ajudes per a la mobilitat del personal al països en el marc del programa Erasmus + KA107-2016".

El mètode que s'estableix en la convocatòria és per ordre d'entrada. I com es pot concloure dels resultats de l'adjudicació, aquest mètode no garanteix la igualtat de totes les persones participants.

Les beques per a PAS s'han adjudicat al personal del servei de relacions internacionals, precisament el servei que fa la convocatòria. Podem suposar que aquest personal té l'avantatge de conèixer amb anterioritat els terminis i les universitats de destinació, per la qual cosa poden preparar la documentació necessària per a presentar-la al moment de l'inici del termini. Un moment d'inici (dia i hora) que no s'indica de manera precisa en la convocatòria. La resta del personal només pot iniciar els tràmits una vegada que coneix la convocatòria, per tant és impossible que pugui competir en igualtat de condicions.

Seria desitjable un mètode de selecció que garantira de veritat l'objectivitat i la igualtat d'oportunitats.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Panamà, pàtria estimada

Recentment, arran de la desclassificació de més de 11 milions de documents pertanyents al bufet panameny Mossack & Fonseca, fruit d'una llarga i conscienciosa investigació periodística, han sortit a la llum un munt de noms de gent que va fundar al país caribeny alguna de les anomenades "empreses Offshore" amb la intenció de blanquejar el seu capital de dubtosa procedència o bé d'evitar pagar a hisenda.

La llista és interminable i per descomptat, diversa. A nivell internacional **hi ha un gran nombre d'** "estrelles de l'establishment": sàtrapes com Putin o la família reial Saudita; gàngsters com Berlusconi; polítics de primera divisió com Cameron o Macri; princeses de tercera com Corina zu Sayn-Wittgenstein i, fins i tot, un premi Nobel, Vargas Llosa. A nivell nacional, la representació del "ramat patrioter" tampoc està gens malament: polítics que apareixen en totes les corrupteles més podrides, d'ací i de més enllà i davant els quals ja fa temps que se'ns van esgotar els adjectius (Soria, Rato, els Pujol) ; icones d'una modernitat ja desfasada (Almodóvar); part d'una reialesa **d'allò més** rànica, lliurada en cos i ànima a mercats solidaris amb els més desafavorits mentre enviava els seus diners a Panamà (Pilar de Borbó); un senyoret andalús viditor i masclista, al qual se li omple la boca d'Espanya i que no dubta a besar l'ensenya nacional a bord d'un portaavions a Miami, mentre priva el seu estimadíssim país de part dels seus generosíssims ingressos (Bertín Osborne); un pirata professional (Miguel Blesa) i, fins i tot, l'entranyable Antonio Alcántara (Imanol Arias): Em cague en la llet, Merxe!

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Perqué la vida pot ser meravellosa

Què tenen totes aquestes persones en comú? Efectivament, són riques i ens estafen. En un moment en què se'ns vol fer creure que els conceptes: "esquerra-dreta" o "lluita de classes" són una cosa del passat i ja no tenen raó de ser en aquest món d'avui en dia, ens desdejunem, cada dia, amb aquestes tristes llistes que no per esperades deixen de ser menys doloroses. Que no ens enganyen: segueix havent classes socials i les classes dominants segueixen robant-nos i vivint a costa nostra per a després, aquells que són polítics professionals, demanar-nos el vot, sense cap vergonya, per salvar aquesta societat a la qual estafen sense el mínim torbament.

Deia Ruben Blades, probablement el panameny més internacional, en la seua conegudíssima i meravellosa cançó, "Pedro Navaja": "Si naciste pa'martillo del cielo te caen los clavos", bé, lluitem per evitar-ho. Per començar, no estaria gens malament que tots aquests respongueren davant la llei i davant els seus conciutadans, **d'empobrir-nos** com a societat per lucrar-se ells com a individus, per fer-nos més difícil la possibilitat de tenir millors serveis socials, en definitiva, per fer-nos més difícil una vida un poc més digna.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

VALENTÍN, L'ALTRA TRANSICIÓ un documental que et fa sentir i pensar.

El 21 d'abril vaig acudir a la presentació-debat del documental *VALENTÍN, LA OTRA TRANSICIÓN* a la Facultat de Psicologia, fet pel nostre company José Asensio. Tenia curiositat, molta, per saber qui era eixa persona i què havia fet per tal que li feren un documental i ho vaig descobrir de manera valenta, sentida i molt ben narrada.

Valentín era un jove normal, germà, fill, nòvio, amic, company i militant de CNT. Treballava al Mercat d'Abastos, on ara estudien joves com ell, normals, germans, fills, nòvios, amics i companys que passen al costat d'una plaqueta, col·locada per no oblidar del tot el seu assassinat, sense saber que existeix i menys encara a qui va dedicada.

Valentín va morir assassinat en eixe lloc el 25 de juny de 1979 quan tenia 20 anys, per una pilota de goma llançada sobre el seu pit a boca de canó des del fusell d'un policia que li va

rebentar el cor. El seu delicte va ser defensar son pare en la jornada de vaga d'Abastos d'eixe dia i participar-hi per reclamar els sous que els devien.

El que va passar l'endemà en resposta al crim va ser una de les majors vagues generals que hi va haver a València i potser també una de les més silenciades. Persones que hi van acudir conten com van tancar les fàbriques en tots els polígons pròxims a la capital i com es van traslladar a València per acompanyar Valentín al cementeri en els mitjans de transport que van poder aconseguir: camionetes, taxis, tota

una xarxa de solidaritat i suport. Havien assassinat un dels nostres i calia respondre amb la presència de tots.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

El documental s'endinsa en tota aquesta sèrie de fets un poc més per tal de fer-nos sentir com Valentín continua sent un dels nostres. I a això també ajuda la manera en què Paqui, la germana, parla de la nit anterior a la vaga, d'un sopar en família, d'un comiat a la mare que et fa esborronar-te sabent que era l'últim.

I també et fa pensar quina merda de transició, traïció o transacció vam tenir, a canvi de què vam cedir en tot, quins partits, sindicats, persones es van beneficiar a costa de gent del carrer com Valentín, de son pare, de la resta de treballadors d'Abastos, i dels milers de companys i companyes que van

espontàniament acompanyar-lo al cementeri i que es van jugar la vida en moltes parts de l'Estat i

que la van perdre. I encara més, com vam passar de jugar-nos la vida per defensar els nostres salaris, drets, llibertats, a estar tan desmobilitzats, atemorits, desunits i desacompanyats pel fet de ser incapaços de fer front al carrer per defensar-nos de tota la precarietat que estem patint, davant de la pèrdua de drets i d'humanitat. Incapaços de veure com hi ha persones desnonades

tots els dies, xiquets que només mengen a l'escola, refugiats, treballadors com nosaltres, que han de patir el fang, la fam i la pluja a les portes de casa nostra. I no tenim el valor de llevar les claus als qui les tenen, els de sempre, els qui ens fan sentir la por; no tenim el valor d'obrir la porta

d'una vegada. Valentín ho haguera fet.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

REFERÈNCIES EN PREMSA:

- ["L'assassinat de Valentín González: el crim oblidat"](#) Article de Berta Rodrigo Mateu publicat en INFO-UNIVERSITAT abril 2016, periòdic digital de la Universitat de València.
- ["Los muertos silenciados de de la Transición"](#) Article d'Enric Llopis publicat en Rebelión.
- ["El ruido y la furia"](#) Article d'Abelardo Muñoz, publicat a LA CARTELERIA TURIA, 15 d'abril de 2016.
- ["CGT estrena un documental"](#) Article de Toni Llorens publicat a LA VEU, Diari Digital del País Valencià.

- Entrevista a Paqui González, germana de Valentín González (CNT): ["Mai no sabrem q ui donà l'orde de carregar que acabà en la mort de mon germà"](#)

- CGT estrena el documental *"Valentín. La otra Transición"*:
 - <http://es.globedia.com/estreno-documental-valentin-transicion>
 - <http://v.monitor.augure.com/?14600153711251190376>
 - <http://v.monitor.augure.com/?14600064501243935096>

- [Fotos] Magnífica acollida al documental *"Valentín. La otra Transición"* <http://www.cgtpv.org/confederal/fotos-magnifica-acollida-al-documental-valentin-la-otra-transicion>

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>